

Του Χρήστου

Επαμ. Κυργιάκη

Μπήκε ο Οκτώβρης και είναι λες και μπήκε χειμώνας βαρύς.

Άνοιξαν τα σχολεία και η ανείπωτη χαρά μας που θα βρισκόμασταν στο φυσικό μας χώρο μαζί με τους συναδέλφους και τους μαθητές μετατράπηκε σε ένα καθημερινό άγχος και σε ένα συνεχές ξόρκισμα του στρεσαρίσματος και της πίεσης.

ΚΥΑ για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων λόγω Covid. Να γίνουμε νοσηλευτές, να γίνουμε γιατροί, να γίνουμε υπεράνθρωποι, να κάνουμε συνεχή δίωρα και μετά εφημερία και μετά πάλι δίωρα, να συμπληρώνουμε φόρμες ηλεκτρονικές, κι άλλες φόρμες, κι άλλες φόρμες... Άι σιχτίρ μέσα.

Να φωνάζουμε όλοι πως ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΟΥΜΕ άλλο και να μας λένε αυτοί που μπαίνουν ελάχιστα έως καθόλου στις τάξεις, κάντε υπομονή, αντί να χαίρεστε που μπαίνετε τόση ώρα στην τάξη κάνετε συνεχώς παράπονα. Πάρτε κενά για να παίρνετε ανάσες, μας λένε, και να εφαρμοστεί και το 8 με 2 στα μουλωχτά, προσθέτω εγώ.

ΚΥΑ για εξ αποστάσεως σε περίπτωση καταλήψεων, με χιόνια με πλημμύρες, με σεισμούς με Covid, με, με, με... Σάμπως και νοιάζεστε που το 30% των μαθητών δεν έχει εξοπλισμό;

Καημένη κυρία Νίκη μου, ξέρεις πολύ καλά πως κάνεις το μνημόσυνο της δημόσιας εκπαίδευσης, με ξένα κόλλυβα, δυστυχώς τα κερνάμε εμείς. Διότι, χωρίς τον εξοπλισμό, το ίντερνετ και το χώρο που διέθεσαν οι εκπαιδευτικοί, η περίφημη «εξ αποστάσεως» που τόσο μας τη διαφημίσατε θα κατέρρευε την επόμενη μέρα. Όλοι το ξέρουν. Κι εμείς οι εκπαιδευτικοί το ξέρουμε. Αν αύριο εμφανιστούμε στα σχολεία για εξ αποστάσεως θα γελάνε μέχρι και οι τοίχοι. Δεν θα ξέρετε τι να μας κάνετε, ούτε εσείς ούτε τα στελέχη σας. Αφήστε λοιπόν τους λεονταρισμούς κατά μέρος.

Επενδύετε στο φιλότιμό μας και καλά κάνετε γιατί εμείς διαθέτουμε και φιλότιμο και ψυχή. Εσείς και οι συνάδελφοί σας είστε σαν σε «διατεταγμένη υπηρεσία». Χθες αλλού, σήμερα εδώ, αύριο ποιος ξέρει. Εμείς όμως; Εδώ από χθες και για όσο αντέξουμε. Και να είστε σίγουρη πως θα αντέξουμε όσο χρειαστεί κι ακόμα περισσότερο.

ΚΥΑ για την αξιολόγηση τη μία, άλλη ΚΥΑ για την αξιολόγηση την άλλη, και δωσ' του η κατατρομοκράτηση. Θα σας κόψουν το μισθό, θα σας κόψουν τον κώλο, θα σας κρεμάσουν ανάποδα, δεν

θα μπορείτε να γίνεται διευθυντές ή συντονιστές -δεν καιγόμαστε κιόλας- θα σας στείλουμε να σπάτε πέτρες, δεν θα σας κάνουμε μόνιμους εσάς τους καινούργιους, τι καινούργιοι δηλαδή που είστε όλοι πάνω από σαράντα, δεν θα σας πάρουμε πάλι αναπληρωτές εσάς τους αναπληρωτές που σιγά το πράγμα, η τελευταία τρύπα της φλογέρας είστε για μας. Κι άλλα τέτοια όμορφα και κυρίως δημοκρατικά.

Να γίνονται συνεδριάσεις των συλλόγων διδασκόντων που μετατρέπονται σε μάχες. Απειλές, εκφοβισμός και πίεση από τη μία. Αντίσταση επιχειρήματα, ηρωισμοί και απεργία αποχή από την άλλη.

Το υπουργείο μετά την αποτίμηση της ήττας άρχισε τα νομικίστικα και τα δικαστήρια. Θα βγει παράνομη η απεργία; Δεν θα βγει παράνομη η απεργία. Θα βγει καταχρηστική η απεργία; Δεν θα βγει καταχρηστική η απεργία.

Και να οι αποφάσεις. Παράνομη αλλά όχι καταχρηστική.

Όχι ρε γαμώτο. Τι θα πει αυτό συνάδελφε; Σάματις ξέρω και γω.

Και να οι εφέσεις από την ΟΛΜΕ και πάρε κι άλλη απεργία-αποχή από την ΑΔΕΔΥ και φτου κι απ' την αρχή.

Αυτό που ξέρω είναι πως το καλό της παιδείας, των παιδιών, των καθηγητών, της κοινωνίας ολόκληρης δεν μπορεί να περνάει μέσα από τις αίθουσες δικαστηρίων.

Δεν γίνεται κυρία Νίκη να λες πως νοιάζεσαι για τα σχολεία και να μην αφήνεις τους καθηγητές να αντιδράσουν όταν κρίνουν ότι πρέπει να αντιδράσουν.

Γιατί κυρία Νίκη μου, αποδεδειγμένα όλα αυτά τα χρόνια, μόνο εκείνοι νοιάστηκαν για το ρημάδι το σχολείο.

Τους χλευάσατε τους κάνατε φτωχούς, τους εξουθενώσατε εργασιακά, τους κλέψατε δώρα, επιδόματα, εφάπαξ, συντάξεις, τους αφήσατε αδιόριστους αλλά αυτοί εκεί. Δεν πρόδωσαν τους μαθητές τους δεν πρόδωσαν τη μεγάλη τους αγάπη.

Λύσσαξες με την αξιολόγηση κυρία Νίκη μου, όμως τώρα δεν είναι όπως παλιά που έλεγε ο υπουργός «αξιολόγηση» και η κοινωνία συμφωνούσε με ανοιχτό το στόμα.

Όποιος αξιολογεί θα αξιολογείται και άλλα τέτοιες εξυπνάδες.

Δυστυχώς για σας και ευτυχώς για μας, κοινωνία δεν είναι τα καλοταϊσμένα ΜΜΕ. Ο κόσμος αρχίζει να το καταλαβαίνει και βάλαμε κι εμείς το χεράκι μας.

Ωστε η αξιολόγηση θα αναβαθμίσει το δημόσιο σχολείο! Αλήθεια; Όπως στις ΗΠΑ, όπως στην Αγγλία, τη Σουηδία, το Μεξικό, τον Καναδά ή όπου αλλού εφαρμόστηκε;

Λίστες με καλά και κακά σχολεία σε μια ιδιότυπη πασαρέλα με τους εκπαιδευτικούς χωρίς καμία εργασιακή ασφάλεια δούλους κανονικούς, τους γονείς να ψάχνουν με το κουπόνι στο χέρι, τους χορηγούς να δίνουν το πρόσταγμα και το μάθημα να περιορίζεται μόνο σε ό,τι χρειάζεται για τους διαγωνισμούς, τα τεστ, τις εξετάσεις, τα πρωταθλήματα και τους τελικούς μαθητικών αγώνων δεξιοτήτων.

Το γεγονός ότι σας αρκεί μια έκθεση αξιολόγησης ακόμη και από τον διευθυντή της σχολικής μονάδας δείχνει τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα στα οποία έχετε εκπαιδευτεί για να πείθετε τους ψηφοφόρους σας.

Αφήστε λοιπόν ήσυχους να κάνουμε αυτό που αγαπάμε. Ούτε που σας περνάει από το μυαλό πόσο επώδυνο είναι για μας όταν καταλαβαίνουμε, όσοι μπήκαν σε τάξη ξέρουν, ότι κάτι στο μάθημά μας δεν πήγε καλά.

Η δική σας δουλειά είναι να έχετε καθηγητές στην ώρα τους, που δεν τους έχετε, βιβλία στην ώρα τους, που δεν τα έχετε πάντα, ολιγομελή τμήματα, που δεν υπάρχουν, γυμναστήρια, θέατρα, εικαστικά εργαστήρια, μαθήματα κοινωνικών επιστημών, μαθήματα μουσικής, σύγχρονα βιβλία και κτήρια που να μην πέφτουν. Αυτά τα τελευταία, πάλι δεν τα έχετε. Και μας μιλάτε για αξιολόγηση και για αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου.

Εκτός αν την τράπεζα θεμάτων, τις εξετάσεις από το δημοτικό και την ελάχιστη βάση εισαγωγής που σπρώχνουν τους μαθητές στην ιδιωτική πρωτοβουλία και τους γονείς να βάλουν βαθιά το χέρι μέσα στην τρύπια και άδεια τσέπη τους μπας και βρουν τίποτα, τη βαφτίζετε αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου.

Πείτε τη καλύτερα με το όνομά της: Χάρισμα στις ορέξεις των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων όλων των βαθμίδων.

Επενδύσατε στο φόβο και χάσατε, για άλλη μια φορά.

Ο φόβος σκιάχτηκε και πλέον σας συνοδεύει στις σκέψεις και τις ενέργειές σας...